

SongDao1-18-09

Host1: Kính thưa quý khán giả,

Trong các kỳ trước DS Bùi Văn Khâm có trình bày về những tấm gương Sống Đạo sáng chói trong lịch sử con người đặc biệt là của Đức Phật và Đức Chúa. Hôm nay chúng tôi hân hạnh giới thiệu DS Bùi Văn Khâm và BS Bùi Đắc Hùm thảo luận sâu xa thêm về những tấm gương này, một tấm gương Sống đạo theo truyền thống Á châu so sánh với một tấm gương theo truyền thống Âu Châu.

Kính chào DS Bùi Văn Khâm và BS Bùi Đắc Hùm.

DS Khâm: Kính chào quý khán giả.

BS Hùm: Kính chào quý khán giả.

Host: Trước hết, kính thưa DS Khâm, lần trước DS có kể rằng khi mới sanh ra, Đức Phật đã đứng lên, một tay chỉ lên trời, một tay chỉ xuống đất và nói rằng: “Thiên thượng, thiên hạ, duy ngã độc tôn,” xin DS giải thích ý nghĩa của câu nói này, và Đức Phật có phải là người duy nhất trên thế gian này có thể cứu rỗi nhân loại?

DS Khâm:

Host: Kính thưa BS Hùm, trong sự so sánh Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo, BS có thấy trong đạo Thiên Chúa có câu nói nào tương tự như lời tuyên bố của Đức Phật không?

BS Hùm: Theo quan niệm của phần đông quần chúng thì Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo hoàn toàn trái ngược nhau về tất cả mọi phương diện, nhưng nếu ta để thì giờ nghiên cứu một cách sâu xa, bỏ qua những hình thức vật chất bề ngoài thì hai tôn giáo rất là giống nhau.

Tương tự như câu nói của Đức Phật, trong Thánh Kinh John 14:6 có lời dạy của Đức Chúa: “Ta là đường đi, là lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.” (I am the way, the truth and the life. No one comes to the Father except through me).

Host: Ô! Lời nói của Đức Phật và Đức Chúa Quả thật giống nhau. Theo lời nói này của Đức Chúa có phải rằng Đức Chúa là người duy nhất có thể cứu rỗi được con người?

BS Hùm: Các nhà truyền đạo của Thiên Chúa Giáo thì cho rằng đây chính là chân lý và chỉ có đạo Thiên Chúa mới có thể cứu rỗi được con người. Tuy nhiên nếu tin tưởng như vậy thì thật quả là mâu thuẫn. Nếu chúng ta nhìn kỹ lời dạy của Đức Chúa, như là phần đầu, thì Đức Chúa dạy rằng Đức Chúa là đường đi, là lẽ thật và là sự sống, và lời nói chẳng qua Ta có nghĩa là chẳng qua con đường đi này, chẳng qua lẽ thật này, chẳng qua sự sống này thì con người sẽ không thể trở về cùng Đức Chúa Trời, và con người nếu muốn trở về cùng Đức Chúa Trời thì phải đi qua con đường như Đức Chúa đi, sống trong lẽ thật mà Đức Chúa tin, và sống qua một cuộc đời như Đức Chúa sống hay nói cách khác Đức Chúa là một tấm gương sáng con người cần phải noi theo. Trong tư tưởng này tôi thấy rằng khi Đức Phật nói rằng Đức Phật, cũng như những lời Phật dạy có thể so

sánh như ngón tay để chỉ mặt trăng và như vậy ta có thể nói rằng cả Đức Phật và Đức Chúa đều muốn nói rằng giáo lý Phật giáo và Thiên Chúa giáo chỉ là một phương tiện, một con đường vạch ra để con người noi theo mà đi, noi theo mà sống để có thể đạt đến chân lý.

Host : DS Khâm có ý kiến gì về những lời dạy này của Đức Phật và Đức Chúa?

DS Khâm:

Host: Nói đến chân lý, xin BS Hùm cho biết chân lý này là gì, có gì khác nhau giữa chân lý Phật giáo và Thiên Chúa giáo?

BS Hùm: Nói đến chân lý tôi nhớ ngay đến lời dạy đầu tiên của Đức Cao Đài là “Thầy là các con, các con là Thầy.” và lời dạy này muốn nói rằng Đức Chí Tôn và con người là một. Trong con người luôn luôn có Đức Chí Tôn, và con người nếu biết lo tu hành tất có thể trở thành Đức Chí Tôn. Chân lý này được phản ánh qua câu thơ:

Con là một chơn linh tại thế,
Cùng với Thầy đồng thể linh quang.
Khoá chìa con đã sẵn sàng,
Khi vào cõi tục khi sang thiên đình.

Ngoài ra Đức Chí Tôn còn nói rằng Đạo là vô vi, Thầy cũng là vô vi. Mà vô vi thì làm sao các con hiểu được nên Thầy mới dụng hữu hình để lần lần dẫn các con đến chỗ vô vi. Do đó Đức Cao Cao mới bắt đầu dạy các vị tiền bối trong đạo Cao Đài về cách thức tổ chức đạo, trong đó mỗi tổ chức, mỗi cơ quan, mỗi nghi thức, mỗi biểu tượng đều mang những ý nghĩa sâu xa có thể lần lần hướng dẫn các tín đồ đến được với chân lý vô vi.

Host: Xin mời DS Khâm cho biết qua về chân lý Phật giáo và Thiên Chúa giáo. Những chân lý này có giống như những lời dạy của Đức Chí Tôn trong Cao Đài không?

DS Khâm:

Host : Theo Bs Hùm và DS Khâm thì chân lý có thể là vô vi như đã được đề cập trong Cao Đài hoặc tất cả đều là không như trong Phật giáo, hoặc trước khi có Trời đất thì không có gì, chỉ có Đạo, và Đạo là Đức Chúa Trời. Xin BS và DS cho biết có sự liên quan gì giữa ba quan niệm trên?

DS Khâm:

Host: Qua sự trình bày của DS Khâm và BS Hùm chúng ta quả thấy rõ rằng Phật giáo quả không khác với Thiên Chúa giáo giống như quan niệm Thiên Nhân hiệp nhất của đạo Cao Đài.

Bây giờ xin đề cập đến những giáo điều. Trong đạo Cao Đài tôi thường nghe rằng giáo điều tối thượng là tình thương yêu. Xin DS Khâm và BS Hùm cho biết ý kiến về giáo điều quan trọng này.

BS. Hùm: Tôi rất đồng ý với em Tùng rằng đây là giáo điều tối thượng, giáo điều quan trọng nhất của con người. Trong những buổi đầu tiên Đức Chí Tôn có dạy các môn đồ rằng: “Thầy chỉ một lòng mơ ước cho các con biết thương yêu nhau trong Thánh đức của Thầy. Sự thương yêu là chìa khoá mở Tam thập lục thiên, Cực Lạc Thế giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi.”

Ngoài ra để cho thấy tầm quan trọng của sự thương yêu, trong đạo Cao Đài còn có câu Thiên Thượng Thiên Hạ, Bác Ái Công Bình. Đạo Cao Đài cho rằng đây là một hiệp ước giữa Trời và người; khi nào con người thực thi được tình thương yêu và sự công bình thì đương nhiên sẽ được cứu rỗi.

Host: Còn trong Thiên Chúa giáo và Phật giáo thì sao? Xin DS Khâm cho biết ý kiến.

DS Khâm:

Host: Tình thương chính là giáo điều quan trọng nhất. Khi này BS Hùm có nói đến giáo điều thứ hai tức là sự công bình. Theo tôi hiểu sự công bình ở đây có nghĩa là đừng làm cho người khác những gì mình không muốn người khác làm cho mình. Xin DS Khâm cho biết trong Thiên Chúa giáo và Phật giáo có giáo điều tương tự như vậy?

DS Khâm:

Host: Tôi rất đồng ý với DS Khâm và BS Hùm là hai giáo điều trên quả nhiên quan trọng nhất và nếu mỗi người trong cộng đồng nhân loại thực thi được hai giáo điều trên đây thì thế gian này sẽ trở nên một thiên đàng tại thế. Và các giới luật khác trong Phật giáo như là ngũ giới cấm hoặc trong Thiên Chúa giáo như mười điều răn cũng đều phát xuất từ hai giáo điều trên mà ra. Còn một vấn đề khác cũng quan trọng không kém, mà rất đông quần chúng cho rằng quan niệm của Phật giáo và Thiên chúa giáo hoàn toàn trái ngược nhau, đó là quan niệm về sự luân hồi. xin DS Khâm và BS Hùm cho biết ý kiến.

DS Khâm: Nói về quan niệm luân hồi trong Phật giáo

Host: Xin BS Hùm cho biết quan niệm của Thiên Chúa giáo về sự luân hồi.

BS Hùm: Nhìn bề ngoài thì Thiên Chúa giáo không tin tưởng nơi sự luân hồi. Đạo Thiên Chúa cho rằng sau khi chết, linh hồn của con người sẽ được lên Thiên đàng. Kẻ ác sẽ bị đọa vào địa ngục.

Tuy nhiên theo phái Chính thống giáo của đạo Thiên Chúa thì có sự luân hồi, và trong Thánh Kinh tân ước Matthew 16:13-14, và Matthew 17:13 cho rằng tiền kiếp của Thánh John the Baptist là Thánh Elijah. Chỉ sau khi Hoàng Đế Constantine tuyên bố đạo Thiên Chúa là quốc đạo của đế quốc La Mã và ra lệnh thiêu huỷ những tài liệu của đạo không thích hợp với đường lối cai trị của vua, thì không ai dám đề cập đến sự luân hồi.

Sau này sự luân hồi được xác nhận qua các Thánh Kinh tìm thấy ở vùng Tử Hải.

Hơn nữa, Do Thái giáo lại rất tin tưởng về sự luân hồi, mà Thiên Chúa giáo lại tin tưởng rằng Do Thái giáo là nguồn gốc của Thiên Chúa giáo.

Host : Nếu chỉ nhìn hai tôn giáo qua những điểm quan trọng nhất chúng ta nhận thấy hai tôn giáo, dù được thành hình ở hai phương trời cách biệt và ở vào những thời điểm khác nhau nhưng lại vô cùng giống nhau. Thậm chí gần đây qua những sưu tầm rộng rãi của các nhà nghiên cứu, còn có quan niệm cho rằng Đức Chúa Jesus chính là hậu thân của Đức Phật qua những đường nét đặc biệt của cuộc đời của hai vị giáo tổ. Xin DS Khâm và BS Hùm cho biết ý kiến.

BS Hùm: Tôi có đọc qua những sách khảo cứu về cuộc đời của Đức Chúa nhất là trong khoảng thời gian từ 12 tuổi cho đến tuổi khoảng 30, cho rằng Đức Chúa Jesus có một thời gian qua Ấn Độ và chịu ảnh hưởng của Phật giáo. Điều này có thể giải thích sự giống nhau giữa hai tôn giáo. Về sự giống nhau giữa hai cuộc đời của hai vị giáo tổ thì có những tài liệu nêu lên những điểm như sau:

Thứ nhất, cả Đức Phật và Đức Chúa đều là dòng dõi hoàng gia và được kết thai từ thiên sứ. Hoàng hậu Ma Da và Đức vua Tịnh Phạn của xứ Ấn Độ vì hiếm con nên đã thành tâm cầu nguyện và sau đó mơ thấy thiên sứ nhập vào người và thụ thai sanh ra Hoàng Tử sau này trở thành Đức Phật. Còn Đức Chúa Jesus là dòng vua David, và Đức Mẹ Maria cũng nằm mơ thấy thiên sứ đến báo hiệu sự ra đời của Đức Chúa và dạy phải đặt tên là Jesus. Đức Mẹ Maria thụ thai và sanh ra Đức Chúa dù chưa làm đám cưới.

Thứ hai, cả Đức Phật và Đức Chúa đều tu hành thiền định, Đức Phật đã đắc đạo sau 49 ngày thiền định dưới cội cây bồ đề, còn Đức Chúa trải qua 40 ngày cầu nguyện trong rừng sâu. Cả hai đều bị quỷ vương quấy rối quấy nhiễu trong lúc thiền định..

Thứ ba cả hai đều thành đạo vào khoảng hơn ba mươi tuổi. và bắt đầu đi thuyết giảng để cải hoá người đời.

Cả hai đều rao truyền tình thương yêu, từ bi, hỉ xả, thương yêu kẻ thù, người láng giềng. Cả hai đều xướng xuất một cuộc đời sống thanh bần, xem nhẹ những của cải tiền bạc danh vọng ở thế gian. Đức Phật thì dạy rằng những vật chất ở thế gian đều là mả của khổ đau, còn Đức Chúa thì bảo rằng người lo giữ của cải tiền bạc ở thế gian thì khó về được cõi thiên đàng cũng giống như con lạc đà mà muốn chui qua lỗ của cây kim.

Khi phổ độ chúng sanh cả Đức Phật và Đức Chúa không phân biệt giai cấp con người, ngay cả hàng kỹ nữ, như Đức Phật đã cảm hoá kỹ nữ Ambapali, và Đức Chúa cảm hoá Mary Magdalene.

Host: Xin DS Khâm cho biết ý kiến.

DS Khâm:

Host: Qua sự trình bày của DS Khâm và BS Hùm khi so sánh Phật Giáo và Thiên Chúa giáo, hai nền tôn giáo lớn mà phần đông quần chúng cho là vô cùng khác biệt nếu không nói là đối nghịch, tôi cảm thấy không còn những hàng rào ngăn cách giữa các tôn giáo. Ngày trước tôi hơi ngại ngùng khi nêu lên quan niệm về vạn giáo nhất lý tức là mọi tôn giáo đều là một của đạo Cao Đài, nhưng bây giờ thì tôi thấy rằng những tôn giáo không còn những khác biệt, và con người sẽ trở nên gần gũi với nhau hơn bao giờ hết.

Thành thật cảm ơn DS Khâm và BS Hùm.

Kính thưa quý khán giả. Chương trình Sống Đạo tới đây xin tạm ngưng.

Kính chúc quý vị thân tâm an lạc.